

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநம:

எம்பெருமானார் தம்முடைய சரமதசையில்
அருளிச்செய்த
ப்ர ப ன் ன ர ஹ ஸ ய ம் .

திருவல்லிக்கேணியில் உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகரான
வித்வான் - ஸ்ரீமான் - வைத்தமாரிதி - முடும்பை,
ஸ்ரீ நிவாச அப் ப ங் க ா ர் ஸ் வா மி க ளா ல்,
பரிசோதிக்கப்பட்டி;

கோயில் கந்தாடை
அண்ணன்ஸ்வாமிகளின் தீருவடிசம்பந்தியும்,
திருவல்லிக்கேணி, பைகிருப்ஸ்ரோட்,
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சம்பிரதாய புஸ்தகசாலா திகாரியுமாகிய
கா. வெ. திருக்கச்சிநம்பி தாஸரால்
சென்னை திருவல்லிக்கேணி,
கம்மரீஷியல் அச்சியந்திரசாலையில்,
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904,

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்வரமிகளுக்கு
தெரிவிப்பதாவது:—

சென்னை, திருவல்லிக்கேணி பைகிராப்ஸ் ரோட்டில்
ஸ்தாபித்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பிரதாய புஸ்தகசா
லையில் தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்தம், இங்கிலீஷ் டிரான்சி
லேஷன் முதலான ஸ்ரீகோசங்களும், ஸ்கூல் புஸ்தகங்
களும் ஆகப்படும்.

கா-வே. திருக்கச்சிநம்பி தாஸ்.

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநம:.

எம்பெருமானார்தம்முடையசரமதசையில்
அருளிச்செய்த

ப்ரபன்ன ரஹஸ்யம்.

ஒருவன் ப்ரபன்னனானால், அவனுடைய தேஹயாத்ரை கர்மாதீனமாகையாலேகரையவேண்டா. கரைந்தானாகில் நாஸ்திகனுமித்தனை. ஆத்மயாத்ரை பகவதாதீனமாகையாலே, அதில் தனக்கந்வயமில்லை. உண்டென்றிருந்தானாகில் ஸமர்பணம் பொய்யாமித்தனை. ஆகையாலே உபய யாத்ரையுங்கொண்டந்வயமில்லை. ஆனால் கரணத்ரயங்கனையும் கொண்டு வேண்டுத்துச் செய்துதிரியவோவென்னில், அதுஸ்வரூபமன்று. உபாயாந்தரத்தில் அந்வயமில்லாவிட்டால் ப்ராப்யமானகைங்கர்யத்திலே அந்வயிக்குமித்தனை அதில் இங்கிருக்குஞள் செய்யுங்கைங்கர்யமாறு. அவையாவன, பாஷ்யத்தை வாசித்துவாசிப்பிக்கையும். அதுவுமாட்டானாகில், அருளிச்செயல்களை ஒதி ஒது விக்கவும். அதுவுமாட்டானாகில் உகந்தருளினதிவ்யதேசங்களிலே அமுது படி சாத்துபடி யாராய்ந்துப்போரவும். அதுவுமாட்டானாகில் த்வயத்தை அர்த்தாநுஸந்தானம் பண்ணவும். அதுவுமாட்டானாகில், தன்னை என்னுடையவனென்று அபிமானியானொரு வைஷ்ணவ னபிமானத்திலே யொதிங்கிவர்த்திக்கவும், அதுவுமாட்டானாகில் திருநாராயணபுரத்திலே ஒருகுடில்கட்டியிருக்கவும். இப்படிவர்த்திக்கும் அதிகாரிக்குமுன்னடிபார்த்து வர்த்திக்க வேண்டிவது மூன்றுவிஷயமுண்டு. அதாவது, அநுகூலரு

ம், ப்ரதிகூலரும், அநுபயரும், இதில் அநுகூலராவார், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். ப்ரதிகூலராவார், பகவத்விரோதிகள். அநுபயராவார், ஸம்ஸாரிகள். இதில் அநுகூலரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டால், சந்தனகுஸம்மதாம்பூலாதிகளைப் போலேயும், நிலாத்தென்றலைப்போலேயும், அபிமதவிஷயம்போலேயும் உகந்து வர்த்திப்பான். பகவத்விரோதிகளைக்கண்டால், ஸர்ப்பாக்கினிகளைகண்டாப்போலேயும்வெருவிவர்த்திப்பான். அநுபயரைக்கண்டால், காஷ்டலோஷ்டாதிகளைக் கண்டாப்போலேயும் உபேக்ஷித்து வர்த்திப்பான். இப்படிவர்த்திக்கவொட்டாதொழிகிறது, அர்த்தகாமப்ராவண்யம். அர்த்தகாமமடியாக அநுகூலரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அவமானம் பண்ணினானாகில், ராஜபுத்ரனை அவமானம் பண்ணினால் ராஜஹ்ருதயம் புண்படுமாப்போலே அவ்வழியால், எம்பெருமான் திருவுள்ளம்புண்படும். ப்ரதிகூலரானபகவத் விரோதிகளை அர்த்தகாமமடியாக ஆதரித்தானாகில், ராஜா லார்வபௌமனாயிருக்க ராஜமஹிஷி க்ஷுத்ரஜந்துக்கள் பக்கலிலே மடிபிணைப்புக்கால் ராஜாவுக்கு அவத்யமாமாப்போலே எம்பெருமானுக்கு அவத்யமுமாய் அவ்வழியால் எம்பெருமான் திருவுள்ளம் புண்படும். அநுபயரான ஸம்ஸாரிகளை அர்த்தகாம மடியாக ஆதரித்தானாகில், ரத்னத்துக்கும் பாஷாணத்துக்கும், வாசியறியாதாப்போலே தனக்கும் பிறர்க்கும் வாசியறிந்திலன். இவனுக்குப் பிறந்த ஜ்ஞானம் கார்யகரமாகப் பெற்றிலோமேயென் நிவனளவில் ஈசுவரன் என்று மொக்க உதாலீநநாய்ப்போரும். ஈசுவரனளவில் உத்தாரகப் ப்ரதிபுத்தியும், ஆசார்யனளவில் உபகாரகத்வ ப்ரதிபத்தியும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களளவில் உத்தேசியப் ப்ரதிபத்தியும், உபாயத்தளவில் அத்யவஸாயப் ப்ரதிபத்தியும், உபேயத்தளவில் த்வராப் ப்ரதிபத்தியும், சரீரத்தளவில் விரோதி ப்ரதிபத்தியும், சரீரஸம்பந்த த்தளவில் பிறிவாகி ப்ரதிபத்தியும், ஸம்ஸாரிகளளவில் த்ருண ப்ரதிபத்தியும், ஐஸ்வர்யத்தளவில் அக்ரி ப்ரதிபத்தியும், விஷயத்தளவில் இடி ப்ரதிபத்தியும் ஆகவிப்பத்து ப்ரதிபத்தியும் ஓர் அதிகாரிக்கு அவசியம் ஜ்ஞாதவ்யமாகக்கடவது. ஈசுவரனளவில் உத்தாரகப் ப்ரதிபத்தியாவது, “ஆவிக்கோர் பத்துக் கொம்பு நின்னல்லாலறிகின்றிலேன்” என்றும், ‘என்னுடைய

வாழுநாளென்றும் “ஆவியையரங்கமாலை” என்றும், “எங்ங
 னேதரிக்கேனுன்னைவிட்டு” என்றுமிருக்கை. ஆசார்யனளவில்
 உபகாரகத்வப் ப்ரதிபத்தியாவது, “என்னீத்தீமனங்கெடுத்தாய்,
 மருவித்தொழுமனமே தந்தாய்” என்றும், “தேவு மற்றநி
 யேன்” என்றும், இத்தியாதிப்படியேயிருக்கை. ஸ்ரீவைஷ்ணவ
 ர்களளவில் உத்தேசியப் ப்ரதிபத்தியாவது, “சீதனையே தொழு
 வா” ரென்றும், “பயிலுந்திருவுடையா” ரென்றும், “போதொ
 டி புனல் தூவு புண்ணியரே” என்றும் இத்தியாதிப்படியே யி
 ருக்கை. உபாயத்தளவில் அத்த்வஸாயப் ப்ரதிபத்தியாவது, “க
 னைவாய் துன்பங்கனையாதொழிவாய்” என்றும், “உன்னுலல்லா
 ல் யாவராலு மொன்றுங் குறைவேண்டேன்” என்றும் இத்தியா
 திப்படியேயிருக்கை. உபேயத்தளவில் த்வராப் ப்ரதிபத்தியாவது
 “மாகவைகுந்தங்காண்பதற் கென்மனமேக வெண்ணு மிராப்ப
 கலின்றியே” என்றும் “வானுலகம் தெளிந்தேயென்றெய்துவ
 து” என்றும் “கனிப்புக் கவர்வுமற்றென்று துடங்கி, அடியார்
 கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்றுகொலோ” என்றும், “வ
 முவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுனும்” என்று மிருக்கை. சரீரத்
 தளவில் விரோதிப் ப்ரதிபத்தியாவது, “பாம்போடொருகூறை
 யில் பயின்றாப்போல்” என்றும், “பொல்லாவாக்கை” என்றும்
 “ஆக்கைவிடும் பொழுதெண்ணே” என்றும், “மங்கவொட்டு”
 என்றுமிருக்கை. சரீரஸம்பந்திகளளவில் பிறிவாகிறப் ப்ரதிபத்தி
 யாவது, “தாயே, நோயே” இத்தியாதியும், “பெற்றாரும் சுற்
 றமுமென்றிவை பேணேன்” என்றும், “பிறிந்தேன் பெற்றமக்
 கள் பெண்டரென்றிவை பின்னுதவாதறிந்தேன்” என்றுமிருக்
 கை. இதரரான ஸம்ஸாரிகளளவில் த்ருணப் ப்ரதிபத்தியாவது,
 “நீசரென்றும், மிண்டரென்றும், தொழும்பர்” என்றும் இருக்
 கை. ஐஸ்வரியத்தளவில் அக்ஷிப் ப்ரதிபத்தியாவது, “விழுப்பொ
 ருருக்கிரங்கி” என்றும் “ஆண்டார் வையமெல்லாமரசாகி, மு
 ன்னாண்டவரேமாண்டாரென்னு வந்தார்” என்றும், “கம்பமத
 யானைக்கழுத்தகத்தின் மேலிருந்து யின்பமருஞ் செல்வமு மிவ்
 வரசும் யான்வேண்டேன்” என்றும் இத்தியாதிப்படியே யிரு
 க்கை. விஷயத்தளவில் இடிப் ப்ரதிபத்தியாவது, “புலனைந்து

மேயும் பொறியைந்துநீங்கி” என்றும், சாந்தேந்துமென்முலையார் தடந்தோள் புணரின்ப வெள்ளத்தாழ்ந்தேன் அருநரகத்தழுந்தும்பயன்படைத்தேன்” என்றும், “ஐவர் அறுத்துத்தின் றிட வஞ்சினின்னடைந்தேன்” என்றும், “கோவாயைவர் என்மெய்குடியேறி கூறைசோறியை தாவென்று குமைத்துப்போகார், நானவரைப்பொறுக்கிலேன் புனிதா புட்கொடியாய் நெடுமாலே, தீவாய் நாகணையில் துயில்வானே திருமாலே யினிச் செய்வதொன்றறியேன் ஆவாவடி யேற்கிறை யிறங்காய்” என்று மிருக்கை. ஈசுவரனளவில் உத்தாரகப் ப்ரதிபத்தியை, “உயர்வற உயர்நலம்” துடக்கமான இவைத்திலும், ஆசார்யனளவில் உபகாரகத்வ ப்ரதிபத்தியை, “அஞ்சிறையமடநாராய், வைகல் பூங்கழிவாய், பொன்னுலகாளீரோ, எங்கானலகங்கழிவாய்” என்னும் தூதுநாலிலும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களளவில் உத்தேசியப் ப்ரதிபத்தியை, “பயிலுஞ் சுடரொளி நெடுமாற்கடிமை” துடக்கமானவைத்திலும், உபாயத்தளவில் அத்தியவசாய ப்ரதிபத்தியை, “நோற்றநோன்பு” துடக்கமானவைத்திலும், உபேயத்தளவில் த்வரா ப்ரதிபத்தியை, “முடியானே, நீராய் நிலைய், பாமருமூவுலகு, மாயக்கூத்தன் துடங்கி முனியேநான்முக” என்னவிலும், சரீரத்தளவில் விரோதி ப்ரபத்தியை, “முன்னீர் ஞாலம்” துடக்கமானவற்றிலும், சரீரசம்பந்தத்தளவில் பிறிவாகிறப் ப்ரதிபத்தியை, “கொண்டபெண்டிரிலே” அபாந்தவாதிகளாகக் கட்டுச்சாத்தியதிலும், இதரரான ஸம்ஸாரிகளளவில்த்ருண ப்ரதிபத்தியை, “நண்ணுதார் முறுவலிப்ப” விலும், த்ரிவிதைசுவர்யங்களளவில் அக்ரி ப்ரதிபத்தியை “ஒருநாயக” த்திலும், விஷயத்தளவில் இடி ப்ரதிபத்தியை, “உண்ணிலாவி” யிலும் ப்ரதமாசாரியரான நம்மாழ்வாரருளிச்செய்கையாலே, இப்பத்துப் ப்ரதிபத்தியும் ஓரதிகாரிக்கு அவசியம் ஜ்ஞாதவ்யமாகத் தட்டில்லை.

எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்,